

teråret mellem et flertal af Folketingets partier. Men jeg vil gerne løfte sløret så meget, at det, vi særlig retter interessen imod, er at løse praktikpladsproblemet, og det problem kan man jo løse ad forskellige veje. Man kan anerkende, at der er personer, som har vanskeligt ved at klare sig i uddannelsessystemet, og finde nogle gode muligheder for dem, også kortere forløb, og det er det, lovforslaget aktuelt forholder sig til.

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil vil jeg sige, at når man skaber muligheden for at stige af, skaber man jo også muligheden for at stige på og af igen og eventuelt på igen, hvis det er det, man har lyst til. Mulighederne er faktisk ikke anderledes, end de er i dag. Man gør bare systemet mere smidigt, for når man stiger på igen, kan man målrette det uddannelsesvalg, man foretager, mod den arbejdsfunktion, man nu i en mere moden alder måske ønsker at varetage.

Med hensyn til vilkårene for de uddannelsessøgende, herunder deres forsørgelse, lægger forslaget ikke op til nogen form for ændringer af forsørgelsesgrundlaget. Det vil sige, at hvis man ikke har en uddannelsesaftale, vil der med den lovgivning, vi står med her, enten være tale om AER-godtgørelse eller løn, alternativt SU, hvis man er i grundforløbet.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Det var jo ikke nogen lang ordførertale, der blev holdt på vegne af et flertal i Folketinget, men jeg kunne ligesom hr. Torben Hansen godt tænke mig at bore lidt i forhandlingerne.

Man kan se, når man læser lovforslaget, at der vil komme ændringsforslag på baggrund af de eksisterende forhandlinger, og derfor er det jo svært at vide, hvad man siger ja til her. Det er jo rart at vide, hvad bruden indeholder, og ikke kun se hende bag sløret, inden man siger ja til hende, og lovforslaget her kan ses som noget spændende, men også som noget grimt. Derfor ville det være rart, hvis Venstres ordfører ville løfte sløret: Vil man sætte de unge mennesker, som ikke kan få en praktikplads, ned på SU?

Det andet er, at fru Tina Nedergaard siger, at man skal løse praktikpladsproblemet for dem, der ikke kan finde en plads. Hvor skal de gå hen? Der er kvoter på daghøjskolerne, man har nedlagt den fri ungdomsuddannelse osv., så hvor skal de gå hen? Er det kun korte forløb, og hvem bruger delkompetencen i dag? Kan fru Tina Nedergaard ikke redegøre for det?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Tak for svaret angående økonomien for dem, der vælger at stige på uddannelsen igen.

Jeg er stadig lidt i tvivl om, hvilke muligheder man har for at stige på uddannelsen igen, altså hvilke sorteringsmekanismer der bestemmer, om man kan videreføre uddannelsen. Jeg synes ikke, det er helt klart, at fordi man åbner mulighed for at stige af, er det også umiddelbart muligt at stige på. Kigger vi f.eks. på bacheloruddannelsen, som den er i dag, får man direkte adgang til overbygningen.

Kl. 16.55

Spørgsmålet er, om der i den her model ligger en sorteringsmekanisme, sådan at nogle elever kun ville kunne gennemføre basisdelen, men ikke den afsluttende del af uddannelsen.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg vil lige præcisere, at jeg ikke i min ordførertale talte på et flertals vegne, men på Venstres, De Konservatives og Det Radikale Venstres vegne. Hvor meget vi end gerne ville have det, så udgør vi ikke et flertal.

Med hensyn til sorteringsmekanismer i forhold til at starte på uddannelse igen: Der ligger ikke i det lovforslag, vi behandler i dag, nogen sorteringsmekanisme. Der vil fortsat med dette lovforslags vedtagelse være fri adgang til at komme tilbage.

Det, der ligger i det, er, at man vil få større mulighed for at få merit med de kvalifikationer, man har været ude og erhverve sig i mellemtiden. Så altså en ren forbedring, hvilket det da også er blevet mødt som af f.eks. LO.

Men hensyn til, om jeg vil løfte sløret for, hvad der følger efter, vil jeg sige det på den måde, at den fleksibilitet og den smidighed, der ligger i det lovforslag, som ligger her, synes jeg er værd at forfølge også i det videre arbejde i de forhandlinger, som ministeren inviterer til om kort tid, sådan som jeg har forstået det.

Det vil være naturligt, at vi tænker i en bane, hvor vi spørger: Hvad med de personer, der i dag fratrudder erhvervsuddannelserne? Hvor skal de gå hen? Hvordan kan de håndtere det at komme ud på arbejdsmarkedet med nogle kompetencer, som de kan bruge? Det her lovforslag mener jeg åbner mulighed for, at vi faktisk langt bredere end i dag anerkender, at man kan komme med en kompetence, der ikke nødvendigvis er lig med et faglært niveau, men er lig med at